

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 2703-2713/2545

นางจันทน์ เจนปรหมกิจ โจทก์ บริษัทธนาคารนครหลวงไทย จำกัด (มหาชน)

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง พ.ร.บ.คุณสมบัติมาตรฐานสำหรับกรรมการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ พ.ศ. 2518 มาตรา 9

ย่อ / หลักกฎหมาย

จำเลยซึ่งเป็นรัฐวิสาหกิจสามารถกำหนดคุณสมบัติ ลักษณะต้องห้ามและการพ้นจากตำแหน่งของพนักงานของจำเลยเองได้เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับที่กำหนดไว้ในมาตรา 9 (1) ถึง (7) และมาตรา 11 (1) ถึง (3) แห่ง พ.ร.บ. คุณสมบัติมาตรฐานสำหรับกรรมการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ พ.ศ. 2518 พ.ร.บ.คุณสมบัติมาตรฐานสำหรับกรรมการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ พ.ศ. 2518 มาตรา 9 (2) บัญญัติถึง คุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามเรื่องอายุของพนักงานรัฐวิสาหกิจไว้ว่ามีอายุไม่เกิน 60 ปีบริบูรณ์ เป็นการกำหนด อายุชั้นสูงของผู้มีคุณสมบัติเป็นพนักงานรัฐวิสาหกิจไว้เท่านั้น มิได้ห้ามรัฐวิสาหกิจไม่ให้งานกำหนดให้ผู้ที่มีอายุต่ำกว่า 60 ปีบริบูรณ์ พ้นจากการเป็นพนักงาน ข้อบังคับของจำเลยที่กำหนดให้พนักงานหญิงของจำเลยพ้นจากการเป็นพนักงาน เนื่องจากเกษียณอายุเมื่อมีอายุครบ 55 ปีบริบูรณ์ จึงไม่ขัดต่อบทบัญญัติดังกล่าว

คำพิพากษา

โจทก์ทั้งสิบเอ็ดสำนวนฟ้องทำนองเดียวกันขอให้บังคับจำเลยจ่ายค่าจ้างตั้งแต่เดือนตุลาคม ๒๕๔๒ จนถึงวันฟ้องพร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละเจ็ดครึ่งต่อปีนับจากวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๔๒ จนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์ที่ ๑ ถึงที่ ๖ และจ่ายเงินจำนวนเท่ากับค่าจ้างอัตราสุดท้ายนับถัดจากวันฟ้องแก่โจทก์ที่ ๑ ถึงที่ ๖ จนกว่าจะรับโจทก์ที่ ๑ ถึงที่ ๖ เข้าทำงาน หากจำเลยไม่รับโจทก์ที่ ๑ ถึงที่ ๖ เข้าทำงานให้ชำระตลอดไปจนถึงสิ้นเดือนกันยายน ๒๕๔๗ กับให้จำเลยจ่ายค่าจ้างตั้งแต่เดือนตุลาคม ๒๕๔๓ จนถึงวันฟ้องพร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละเจ็ดครึ่งต่อปีนับแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๔๓ จนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์ที่ ๗ ถึงที่ ๑๑ และจ่ายเงินจำนวนเท่ากับค่าจ้างอัตราสุดท้ายนับถัดจากวันฟ้องแก่โจทก์ที่ ๗ ถึงที่ ๑๑ ทุกเดือนจนกว่าจะรับโจทก์ที่ ๗ ถึงที่ ๑๑ เข้าทำงาน หากจำเลยไม่รับโจทก์ที่ ๗ ถึงที่ ๑๑ เข้าทำงานให้ชำระตลอดไปจนถึงสิ้นเดือนกันยายน ๒๕๔๘ ทั้งนี้ ตามจำนวนในคำฟ้องแต่ละสำนวน จำเลยทั้งสิบเอ็ดสำนวนให้การขอให้ยกฟ้อง ศาลแรงงานกลางพิจารณาแล้วพิพากษายกฟ้อง โจทก์ทั้งสิบเอ็ดสำนวนอุทธรณ์ต่อศาลฎีกา ศาลฎีกาแผนกคดีแรงงานวินิจฉัยแล้ว ศาลแรงงานกลางเห็นว่า มาตรา ๙ และมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติคุณสมบัติมาตรฐานสำหรับกรรมการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ พ.ศ. ๒๕๑๘ เป็นบทบัญญัติกำหนดคุณสมบัติและเหตุที่จะต้องพ้นจากตำแหน่งของพนักงานของรัฐวิสาหกิจเพื่อให้รัฐวิสาหกิจถือปฏิบัติเป็นแนวเดียวกันเป็นการทั่วไปโดยยอมให้รัฐวิสาหกิจแต่ละแห่งกำหนดคุณสมบัติและเหตุที่จะต้องพ้นจากตำแหน่งของพนักงานของตนนอกเหนือจากที่กำหนดในมาตรา ๙ และมาตรา ๑๑ ไว้เป็นการเฉพาะได้ดังจะเห็นได้จากความในตอนต้นของมาตรา ๙ ที่บัญญัติว่า "พนักงานของรัฐวิสาหกิจนอกจากต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามที่กำหนดไว้สำหรับรัฐวิสาหกิจนั้น ๆ แล้ว ยังต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้ด้วย?" และความในตอนต้นของมาตรา ๑๑ วรรคหนึ่ง ที่บัญญัติว่า "นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามที่กำหนดไว้สำหรับรัฐวิสาหกิจนั้น ๆ แล้ว พนักงานพ้นจากตำแหน่งเมื่อ?" บทบัญญัติในมาตรา ๙ และมาตรา ๑๑ ใช้

แก่พนักงานรัฐวิสาหกิจทุกแห่งทุกคนไม่เป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อบุคคลใดจึงมีผลใช้บังคับ จำเลยจึงสามารถกำหนดคุณสมบัติ ลักษณะต้องห้าม และการพ้นจากตำแหน่งของพนักงานของจำเลยเองได้เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับที่กำหนดไว้ในมาตรา ๙ (๑) ถึง (๗) และมาตรา ๑๑ (๑) ถึง (๓) ที่มาตรา ๙ (๒) บัญญัติถึงคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามเรื่องอายุของพนักงานรัฐวิสาหกิจไว้ว่ามีอายุไม่เกิน ๖๐ ปีบริบูรณ์ นั้นเป็นการกำหนดอายุชั้นสูงของผู้มีคุณสมบัติเป็นพนักงานรัฐวิสาหกิจไว้เท่านั้น มิได้ห้ามรัฐวิสาหกิจไม่ให้กำหนดให้ผู้ที่มีอายุต่ำกว่า ๖๐ ปีบริบูรณ์ พ้นจากการเป็นพนักงาน จำเลยจึงสามารถกำหนดให้พนักงานหญิงของจำเลยพ้นจากการเป็นพนักงานเนื่องจากเกษียณอายุเมื่อมีอายุครบ ๕๕ ปีบริบูรณ์ ได้ ส่วนความในมาตรา ๑๑ วรรคสองที่บัญญัติว่า "สำหรับการพ้นจากตำแหน่งของพนักงานซึ่งมีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์ ให้พ้นเมื่อสิ้นปีงบประมาณตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณของปีที่พนักงานผู้นั้นมีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์" นั้น เป็นกรณีต่อเนื่องมาจากความในมาตรา ๙ (๒) ซึ่งเป็นเรื่องการพ้นจากตำแหน่งของพนักงานรัฐวิสาหกิจเนื่องจากเกษียณอายุกรณีทั่ว ๆ ไป อันมุ่งประสงค์เพื่อกำหนดวันพ้นจากตำแหน่งเนื่องจากเกษียณอายุของพนักงานรัฐวิสาหกิจไว้เท่านั้น โดยให้ถือเอาวันสิ้นปีงบประมาณตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณของปีที่พนักงานผู้นั้นมีอายุครบเกษียณเป็นวันพ้นจากตำแหน่ง ไม่ใช่บทบัญญัติเรื่องหลักเกณฑ์การพ้นจากตำแหน่งเนื่องจากเกษียณอายุ โจทก์ทั้งสิบเอ็ดจึงต้องพ้นจากตำแหน่งเนื่องจากเกษียณอายุเมื่ออายุครบ ๕๕ ปีบริบูรณ์ ตามข้อบังคับของจำเลย อุทธรณ์ของโจทก์ทั้งสิบเอ็ดฟังไม่ขึ้น พิพากษายืน.

องค์คณะ

จรัส พวงมณี · มงคล คุปต์กาญจนากุล · หัสดี ไกรทองสุข

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/2703-2713/2545>